ORATIO

IN FUNERE ANNIVERSARIO

Eminentissimi Cardinalis

JO. BAPTISTÆ ZENI

HABITA IN EDE BASILICA D. MARCI

A PETRO ANTONIO GRATAROL

VENETO CIVE

CORAM SERENISSIMO PRINCIPE

A C S E N'A T U.

VENETIIS, MDCCLI.

APUD FRANCISCUM PITTERI.
SUPERIORUM PERMISSU.

1 2

· = 3 V

ORATIO.

Uod olim Athenis fieri solebat, SERENISSIME PRINCEPS, PATRES SAPIENTISSIMI, ut singulis annis ii cives pro concione laudarentur, qui præclaram sue virtutis memoriam Reipublicæ reliquissent;
idem facitis & vos regio more, & apparatu, hoc sunere, hac instituta laudatione optimi civis vestri JOANNIS BAPTISTÆ ZENI Cardinalis. Verum Athenienses ex omni fere urbis memoria suorum res gestas laudibus efferebant; vos unum civem toti civitati ad imitandum proponitis: quod unius videlicet eximia virtus
exemplo omnibus esse possit. Illi eloquentissimis oratoribus laudandi munus demandabant; vos etiam adolescentulos eloquentiæ ferme omnis expertes evocare consuevitiis:

stis: quod in ZENO laudando orationis ornamentis minime opus esse videatur. Igitur recreatus judicio vesse stro sapientissimo, non in concione populari, sed coram Principe, ac Senatu, pro hac ætate, pro ingenio de immortali vestro cive pauca dicam, ea spe maxime fretus, fore ut ea me humanitate excipiatis, qua tribus ab hine annis hoc ex loco dicentem complexi suissis.

Nihil, inquam, opus est prodire in hunc locum Pe. riclem aliquem, qui exquisitis orationis coloribus, tantæ virtutis, quanta in ZENO fuit, imaginem proponat. Satis illa se tuetur magnitudine sua; satis splendet suopte lumine; & oculis vix objecta aciem perstringit. Magnum, atque illustre ZENÆ Familiæ nomen est; Patriæ vero, atque hujus imperii longe maximum. Sed de his nihil jam loquar; cum eam laudem multis communem fortuna fecerit. Romæ educatus, in urbe florentissima studiorum tirocinium posuit . Hoc cum audimus , fundamenta virtutis tantæ animo jam complectimur, quanta necesse est exempla, & documenta fuerint ejus civitatis, quæ habita semper suit orbis terrarum veluti domicilium. At quibus auspiciis? PAULLI II. Pontificis Maximi, avunculi sui. O selicem hominis ad magna nati institutionem! qui cum tot haberet primæ illius di-

scipling præsidia, præcipue tamen in avunculi summa dignitate, & singulari benevolentia stimulos, & exem plar ad magnarum rerum imitationem nactus esser. Quid? An non illud maxima in laude ponemus, Pontificem prudentissimum JOANNIS BAPTISTÆ opera ad res gravissimas usum esse, ad sua adhibuisse consilia, eique rerum difficillimarum administrationem commissse? Quid tam amplum, tamque honorificum, quam in summorum hominum copia, quibus semper Roma storuit, ZENUM præ ceteris esse delectum ad ea munera, quæ fidem, quæ ingenium, quæ civilem prudentiam non modo in rebus agendis, sed etiam in hominum animis tra-Clandis maxime requirebant? Animo vero magno ea suscipere, suscepta mentis viribus sustinere, non invidiæ, non obtrectationi locum facere, cujus probitatis fuit, cujus confilii, ac sapientiæ! Consecuta est Veneta legatio. Magnum in quovis homine, vel ætate, atque usu confirmato, cum pro muneris dignitate, tum pro rerum natura: verum in cive apud cives suos multo difficillimum. tamen dici non potest quanta adprobatione Pontificis, quanta patriæ benevolentia legationem obierit. An vero Cardinalis dignitatem verbis extollam? At nomen ipsum, insignia, splendor, auctoritas, non modo admirationem popularem, sed etiam veluti rei sacræ ma-

(6)
gnam quamdam religionem injiciunt. Quis autem ignorat, hunc honorum esse finem, hoc præmium diuturni, & gloriosi laboris? Quamquam in ZENO etiam majorum rerum initium fuit . Nam ingenium, consilium, fidem in gravissima religionis negotia tum maxime contulit; effecitque, ut non modo industriæ, ac laborum, fed divitiarum etiam fructus vel in posteros redundaret. Neque enim ad luxuriam, ad inania spectacula, ad magnificos apparatus tantam intelligebat fortunarum copiam a Deo Optimo Maximo sibi concessam esse .. cogitabatque, Cardinalis amplissimam dignitatem non opum nitore, non splendida supellectili, non famulorum comitatu, sed virtutis magnitudine sustineri. Itaque in Dei cultum, in egentium subsidium facultates suas effundebat. Quid tam religiosum, tam splendidum, quam fumptuosas ædes erigere? Hoc non ad privatorum, sed civitatum, ac Principum magnificentiam videtur pertinere : ac veteres illi Romani, qui aut in urbe . aut in municipiis ædem aliquam suis Diis posuerunt nummorum, lapidumque monumentis una prope cum semplis ipfis fuere immortalitati confecrati. Jam quisignorat, ZENUM Cardinalem non unum, fed multa; non in urbe, finitimaque solum provincia, sed passim per Italiam alia, atque alia templa exstruxisse; perinde ac fe ad ædium

adium facrarum adificationem, quemadmodum fapientiffimus ille Salomon, a Deo ipso datus, & constitutus fuiffet . Quis vestrum, Patres Conscripti, quis ceterorum civium in urbis historia vel mediocriter versatus, hoc præsertim sanctissimo tempore, supplicationibus ad quatuor ædes institutis, quis, inquam, Divi Fantini templum invisit, qui Cardinalis ZENI magnificentiam, ac religionem non fit recordatus? Mihi vero videntur non folum Modium, Carraria, Nervesia, sed maximæ etiam Italiz urbes facra illius ædificia certatim oftentare. ja-Etat sua Patavium, effert Cremona sua, sua Ravenna commemorat amplissima, atque elegantissima. Quid? An hæc funt ejusmodi, quæ facundiam hominis disertissimi requirant, ut magna, & admirabilia videantur? Pupillorum, mihi credite, fimplex vox, viduarum, puellarumque hunc patrem, hunc tutorem, defensoremque vocitantium multo est facundior; gravior peregrinorum, & agrotantium admurmuratio, quibus excipiendis, curandisque Xenodochia, & Nosocomia instituta: gravissima vero ejus testamenti vox, quo testamento egregius & vir, & civis moriturus decem aureorum millia in pauperes eroganda legavit; & locupletissimi patrimonii, quod facris ædificiis tot locis exstruendis, levandisque per tot annos egentium ærumnis, nondum tamen exhauexhauserat, Rempublicam ex asse hæredem instituit. Tantæ ille divini cultus, rerumque cælestium curæ ac sollicitudinis, tantæ in egenos, & calamitosos homines humanitatis, ac misericordiæ apud Deum Optimum Maximum immortali præmio fruitur: ejus vero in Patriam amorem, ac singularis siberalitatis pignus illud extremum vos cives civi rependitis, VENETI PATRES cum PR INCIPE SERENISSIMO. Magna quidem Venetæ historiæ serunt decreta virtuti præmia in hac Republica: testantur etiam, Principem cum Senatu optimorum civium sunus aliquando prosecutos: sed uni JOANNI BAPTI-STÆ ZENO Cardinali per annos prope ducentos, & quinquaginta hic honos habitus est, hoc officii genus publice persolutum, & quamdiu Respublica steterit, rite persolvetur.

